

Proves d'Accés a la universitat

Literatura catalana

Sèrie 2

Qualificació		TR
Qüestions		
Comentari de text		
Suma de notes parcials		
Descompte per faltes		
Total		
Qualificació final		

Etiqueta de l'alumne/a

Ubicació del tribunal

Número del tribunal

Etiqueta de qualificació

Etiqueta del corrector/a

Aquesta prova consta de dues parts. Escolliu DUES de les quatre qüestions plantejades en la primera part i UN dels dos comentaris de text plantejats en la segona part.

PRIMERA PART

Responen a DUES de les qüestions següents:

1. Expliqueu com està estructurat *El cor quiet*, de Josep Carner, quins temes es tracten principalment en cada secció i quina relació es pot establir entre els temes i el títol del llibre. Valoreu especialment les visions de la natura i el tractament de les edats de la vida.
[2,5 punts]
2. Expliqueu com es manifesta a *L'alegria que passa*, de Santiago Rusiñol, el conflicte entre l'artista i la societat. Exemplifiqueu-ho amb els personatges del Clown, Joanet i Zaira.
[2,5 punts]
3. Expliqueu, a partir de les figures de Laura, Teresa i Beatriu, els models femenins a *Laura a la ciutat dels sants*, de Miquel Llor. Tingueu present el sentit simbòlic dels noms Laura i Beatriu.
[2,5 punts]
4. Expliqueu quines característiques literàries relacionen *Feliçment, jo soc una dona*, de Maria Aurèlia Capmany, amb la tradició de la novella picaresca i d'aprenentatge. Tingueu en compte que, al pròleg, la protagonista fa referència a la novella *Moll Flanders*, de Daniel Defoe.
[2,5 punts]

SEGONA PART

Desenvolpeu UN dels dos comentaris de text proposats a continuació (pàgines 6 i 8):

1. Comenteu el poema «En la mort d'un jove» de la secció «Intermezzo» de *Visions & Cants*, de Joan Maragall. Tingueu en compte, sobretot, els aspectes següents (no cal tractar-los separatament ni en el mateix ordre):
 - a) El caràcter de la secció on s'inclou.
 - b) La forma mètrica i els recursos expressius en relació amb el significat.
 - c) Els elements que es poden relacionar amb el pensament vitalista de Maragall.

[5 punts: 3 punts pel contingut i 2 punts per la capacitat d'argumentació i d'anàlisi, l'ordenació de les idees i la coherència del discurs]

En la mort d'un jove

Te'n vas anar amb aquell ponent dolcíssim...
Caigueres, lluitador, al marxar a la lluita.
Somreies a la força dels teus muscles
i glaties per* guerres i corones,
5 i tot de cop t'has esllanguit per terra
amb els ulls admirats...

Ai, la Mort, i que n'ets d'embellidora!
Aquell teu primer vel, quan el llançares
damunt de l'hèroe en flor, tots somriguérem
10 sota els plors estroncats, que una serena
va començar a regnar en el pit i el rostre
del moribund. L'alè anava i venia
suaument emperesit, fins que esperàrem...
I no tornà... Llavors esclataven
15 més alts els plors al Cel... Ell ja no hi era...
Pro a fora, al camp, era un ponent dolcíssim...

* *glaties per*: 'desitjaves, anhelaves'.

2. Comenteu aquest fragment de la narració «El meu amic Salom», de la primera part del volum *Narracions*, de Salvador Espriu. Tingueu en compte, sobretot, els aspectes següents (no cal tractar-los separatament ni en el mateix ordre):
- La veu i el contingut narratiu.
 - El personatge de Salom.
 - La visió crítica de la realitat política i social.

[5 punts: 3 punts pel contingut i 2 punts per la capacitat d'argumentació i d'anàlisi, l'ordenació de les idees i la coherència del discurs]

El meu amic Salom

«Sí», va dir el meu amic Salom, de Konilòsia (una observació aclaridora per al bon francès: aquella exòtica terra cau entre Rarotonga i la mar del Somni). «Sí, ara soc feliç, però m'ha costat.» I ens explicà la història de les seves lluites. «Vaig néixer», contava, «fa quaranta-cinc anys en una gran ciutat de Konilòsia. Vosaltres, que sou d'un país normal, entendreu amb dificultat el que passa en aquella remota contrada. Els konilosians, gent d'una història gloriosa, altrament com les històries glorioses de tothom, varen rodolar i encara rodolen per un pendent d'una decadència inacabable. Són desconfiats, gasius¹ i pobres. Tracten el patrimoni col·lectiu, tant l'espiritual com el material, amb la més grossa de les indiferències. Ara es creuen un poble en absolut inferior, ara adopten una actitud d'una suficiència ridícula. Els konilosians no llegeixen mai res, no saben res, no els interessa res, però que Déu et guardi de topar un konilosia erudit, que també n'hi ha, perquè veuries com barreja Goethe amb l'antologia del disbarat. Són envejosos i mesquins, elogien el poderós i el mediocre, no toleren el talent ni la independència de caràcter, i qualsevol estranger esnob descobreix de tant en tant algun valor konilosia oblidat i secular.»

En arribar aquí, Salom va fer una petita pausa, però reprenia de seguida la narració:

«Com us deia, jo vaig néixer a Lavínia, una gran ciutat i el focus nacionalista dels lavinians, els quals constitueixen un grup a part dintre Konilòsia. Tenen una llengua diferent i tots els defectes konilosians, tanmateix augmentats. Els lavinians es dediquen al comerç, a una primària i grofolluda² explotació fabril i a l'exercici de l'advocacia, que engreixa i ensagina³ la nostra abundosa fauna eixerida i llesta. Els lavinians són els rics de Konilòsia.» [...] «Era estudiós, em voltava sempre de llibres. La gent em començava a mirar de reüll, però em lloava amb la boca petita, que és el gran estil de Lavínia, tot el que podia.

—I què serà, el bon minyó?

—Advocat, com el pare.

I em vaig graduar d'advocat.

—Ara a exercir —va dir el meu pare.

Però les lectures m'havien capgirat el cervell.

—No, papà —li vaig respondre—. No m'agrada el dret, penso volar més alt.

—Que potser faràs de comerciant? —preguntà amb un bri d'esperança el meu progenitor.

—No, vull reformar Lavínia, Konilòsia i totes aquestes coses.

—T'ensorraràs, gandul —va dir el meu pare.

Jo vaig somriure amb suficiència. I em vaig ensorrar.»

[...]

1. *gasius*: 'avars'.

2. *grofolluda*: 'basta'.

3. *ensagina*: 'unta de greix'.

--	--

--	--

Etiqueta de l'alumne/a

Institut
d'Estudis
Catalans